

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoVS/9/2025
Identifikačné číslo spisu:	9522100192
Dátum vydania rozhodnutia:	19.11.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9522100192.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Martina Bargela, JUDr. Petra Paludu, JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martiny Zeleňakovej v trestnej veci obžalovaného Ing. X. L. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 19. novembra 2025 v Bratislave o sťažnostiach obžalovaných Ing. X. L., PaedDr. V. D., Mgr. K. F., Mgr. H. B. a Mgr. H. H. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. septembra 2025, sp. zn. 5 Tost 19/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosti obžalovaných Ing. X. L., PaedDr. V. D., Mgr. K. F., Mgr. H. B. a Mgr. H. H. zamietá.

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 11. septembra 2025, sp. zn. 5 Tost 19/2025, podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku nevylúčil sudcu JUDr. Petra Štífta z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na najvyššom súde pod naposledy uvedenou spisovou značkou.

Obžalovaní podali sťažnosti proti tomuto uzneseniu prostredníctvom ich spoločného obhajcu Mgr. Mareka Paru, v ktorých jednotne uviedli, že odôvodnenie tohto rozhodnutia ohľadne dôvodov na vylúčenie sudcu JUDr. Petra Štífta, spočívajúcich v disciplinárnom konaní vedenom voči sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi, trestnom oznámení Mgr. Mareka Paru a jeho záujme uplatniť si nároky voči sudcom JUDr. Jurajovi Klimentovi a JUDr. Petrovi Štíftovi súdnou cestou, považujú za nesprávne a arbitrárne, keďže ide o obhajobu namietaného sudcu vlastnými kolegami, že nemohol byť zapojený do aktuálne preverovaného protiprávneho konania proti ich obhajcovi, opomínajúc podstatnú časť ich námietkovej argumentácie.

Formulácie sudcu JUDr. Petra Štífta, použité v liste adresovanom eurokomisárke Y. E., podľa

obžalovaných prekročili hranicu zdržanlivosti požadovanej od sudcu, najmä z dôvodu nepravdivých tvrdení, ktoré ich obhajcu stavajú do negatívneho svetla iba v dôsledku jeho advokátskej činnosti.

Vo zvyšnej časti obžalovaní odcitovali vyjadrenie ich obhajcu, z ktorého vyplýva, že sudca JUDr. Peter Štíft sa k nemu začal správať negatívne po preložení na najvyšší súd, resp. po zaradení do senátu 5T najvyššieho súdu, ktorého riadiacim predsedom je JUDr. Juraj Kliment, s ktorým má otvorene nepriateľský vzťah. Za základ konfliktu aj so sudcom JUDr. Petrom Štíftom považuje svoje protiprávne vzatie do väzby s komentárom predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta o tzv. zdvihnutom prste ako varovaním pre všetkých, ktorí by chceli kriminalizovať čestných vyšetrovateľov okolo plk. Mgr. E. Č., a teda tých, ktorí viedli vyšetrovanie vo veci známej ako „S.“, aktuálne vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Tost 19/2025. Tento komentár pritom odznel po porade senátu, ktorého členom bol aj sudca JUDr. Peter Štíft, ktorý sa voči jeho obsahu doteraz neohradil, hoci sudca JUDr. Juraj Kliment bol aj za tento výrok uznaný za vinného v disciplinárnom konaní vedenom pod sp. zn. 33D/6/2024. Z toho obhajca obžalovaných vyvodil, že ak sudca JUDr. Peter Štíft zastáva názor o manipulácii dôkazov v konaní vedenom proti vyšetrovateľom okolo plk. Mgr. E.Á. Č., tak potom nemôže objektívne posúdiť ani obžalobu podanú v tejto veci, nakoľko námietky obžalovaných sú založené aj na zvukových záznamoch zabezpečených vo veci vedenej proti plk. Mgr. E. Č. a spol., ktoré sudca JUDr. Peter Štíft bez akéhokoľvek dôkazu označuje za vymyslené a zmanipulované. Tomuto vzatiu do väzby mal pritom predchádzať konflikt obhajcu so senátom 5T najvyššieho súdu, súvisiaci s výkonom jeho advokátskej činnosti vo veci známej pod označením „E.“. Pokiaľ ide o jeho trestné oznámenie, vždy veľmi opatrne formuloval svoje podozrenia voči konkrétnym osobám, no pravdou zostáva, že senát 5T najvyššieho súdu bol natoľko zaniatený jeho vzatím do väzby, že nebol ochotný vnímať a ani preverovať okolnosti v jeho prospech. Negatívny pomer sudcu JUDr. Petra Štífta voči jeho osobe má preukazovať aj tá skutočnosť, že pri rozhodovaní o väzbe obvineného PaedDr. V. D. a ďalších vyjadril záver o zákonnosti a použiteľnosti obrazovo-zvukových záznamov, ktoré boli získané trestným činom proti jeho osobe, pričom v danej veci, ktorá sa aktuálne nachádza v súdnom konaní, vystupuje ako poškodený.

Obžalovaní z vyššie uvedených dôvodov navrhli, aby najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a sám rozhodol o vylúčení sudcu JUDr. Petra Štífta z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Tost 19/2025, a to pre pomer k ich obhajcovi.

Iný senát najvyššieho súdu [§ 32 ods. 5 písm. d) Trestného poriadku, § 18 ods. 1 veta druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov] po zistení, že sťažnosti obžalovaných spĺňajú všetky formálne podmienky, preskúmal v súlade s § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie jemu predchádzajúce a dospel k záveru, že podané sťažnosti nie sú dôvodné.

Obžalovaní zhodne tvrdia, že negatívny pomer sudcu JUDr. Petra Štífta k ich obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi preukazujú: (i) skutočnosti, pre ktoré sudca JUDr. Peter Štíft oznámil svoju zaujatosť v inej veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 2 TdoV 5/2024, spočívajúce v: (i.i) prítomnosti Mgr. H. J. ako poradcu predsedu vlády na medializovaných tlačových besedách predstaviteľov politickej moci 04. apríla 2024, 08. apríla 2024 a 18. júna 2024, na ktorých odzneli ničím nepodložené tvrdia, že namietaný sudca mal byť súčasťou zločineckej skupiny, vykonávať „špinavú“ prácu, rozhodovať na politickú objednávku, deformovať spravodlivosť, a tým spôsobovať hanbu v slovenskej justícii, v nadväznosti na čo namietaný sudca (i.ii) o týchto vyjadreniach informoval listom podpredsedníčku Európskej komisie, Európsku sieť súdnych rád a Medzinárodnú asociáciu sudcov a (i.iii) v súvislosti s poslednou tlačovou konferenciou poukázal na stupňujúcu sa tendenciu útočných vyjadrení voči jeho osobe, ktoré sú v rozpore s prezumpciou jeho nevinoty; (ii) okolnosti súvisiace s rozhodovaním senátu 5T najvyššieho súdu o vzatí Mgr. H. J. do väzby vrátane (ii.i) výroku o „zdvihnutom prste“ a (ii.ii) jeho následku v podobe vyodenia disciplinárnej zodpovednosti voči sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi; (iii) blízky kolegiálny vzťah medzi sudcami JUDr. Petrom Štíftom a JUDr. Jurajom Klimentom; (iv) trestné oznámenie Mgr. Mareka Paru, na základe ktorého sa zisťuje okruh podozrivých osôb, ktoré boli zapojené do trestnej činnosti v súvislosti s rozhodovaním o jeho väzbe tým, že skryli dôkazy v jeho prospech; (v) záujem

Mgr. Mareka Paru ochrániť súdnou cestou svoje osobnostné práva, ku ktorých porušeniu došlo zverejnením uvedeného listu napísaného sudcom JUDr. Petrom Štiftom; (vi) záver o použiteľnosti dôkazu získaného trestnou činnosťou, v súvislosti s ktorou sa vedie konanie, v ktorom Mgr. H. J. vystupuje ako poškodený.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva (body 32. až 49.), že najvyšší súd o väčšine dôvodov, na ktorých obžalovaní založili svoju námietku zaujatosti sudcu JUDr. Petra Štífta podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekonal, pretože neboli vznesené bezodkladne. Tieto dôvody za uvedenej situácie, ktoré obžalovaní akcentovali aj vo svojich sťažnostiach, nemôžu byť predmetom vecného prieskumu zo strany súdu druhého stupňa, pretože by išlo o obchádzanie naposledy uvedeného ustanovenia, ktorého zmyslom je zabrániť účelovému predlžovaniu trestného konania.

Nadväzujúc na predchádzajúci odsek, najvyšší súd sa v napadnutom uznesení zaoberal dôvodnosťou námietok: (i.iii) reakcie sudcu JUDr. Petra Štífta na tlačovú besedu z 18. júna 2024, (ii.ii) disciplinárneho konania sudcu JUDr. Juraja Klimenta, (iv) trestného oznámenia Mgr. Mareka Paru a (v) záujmu Mgr. Mareka Paru ochrániť svoje osobnostné práva podaním žaloby aj na sudcu JUDr. Petra Štífta.

Pokiaľ ide o reakciu sudcu JUDr. Petra Štífta na tlačovú konferenciu z 18. júna 2024, ktorá vecne nadväzovala na tlačové besedy zo 04. apríla 2024 a 08. apríla 2024, namietaný sudca považuje stanoviská, ktoré tam boli prednesené vrcholnými politickými predstaviteľmi, a tiež Mgr. H. J. ako poradcom predsedu vlády, za stupňovanie osobných útokov voči jeho osobe tým, že ho verejne vykresľujú ako spolitizovaného sudcu, ktorý svojou rozhodovacou činnosťou participuje na páchaní protiprávnej činnosti.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že na tlačovej besede konanej 18. júna 2024 sa o sudcovi JUDr. Petrovi Štíftovi vyjadrovali viaceré osoby, pričom podpredseda vlády JUDr. K. F. vyhlásil aj to, že senát 5T najvyššieho súdu robí hanbu slovenskej justícii a deformuje spravodlivosť na Slovensku, že nejde o sudcov, ale o politických aktivistov, a že takíto ľudia na najvyššom súde nemajú čo robiť. PaedDr. V. D., v tom čase predseda výboru Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“) pre obranu a bezpečnosť, podpredseda ústavnoprávneho výboru národnej rady a aktuálne podpredseda národnej rady, uviedol, že sudkyňa M. zostala vo väzbe na základe nezákonného a svojvoľného rozhodnutia sudcu JUDr. Juraja Klimenta, pričom do väzby sa dostala iba preto, aby sa prizнала pod tlakom aj k tomu, čo nespravila, resp. aby vypovedala o tých, koho určia orgány činné v trestnom konaní a že skupina, do ktorej patrila sudca JUDr. Juraj Kliment je omnoho širšia. Uviedol, že tu bol záujem odstrániť K. O. prostredníctvom väzby, a že verejnosť sa dozvie ďalšie informácie, ktoré majú súvis so skupinou, ktorej súčasťou bol sudca JUDr. Juraj Kliment a senát 5T. Mgr. H. J. ako poradca predsedu vlády poukázal na slová svojich predrečníkov a vyhlásil, že tu platil dvojaký meter, a že voči politickej strane R. a jej predsedovi bolo povolené všetko. Mgr. H. J. ďalej uviedol, že sudca JUDr. Juraj Kliment cituje: „aj s jeho senátom 5T porušuje zákony a porušuje právo a chová sa absolútne nedôstojne“, a že „tento 5T strýko-senát, ktorý zaštitoval Č., robili akože zvukové záznamy, preukazujú, keď chceli zavrieť K. F., keď chceli zavrieť mňa, keď plánovali, ako treba odstaviť opozíciu, čo všetko napáchali K. O.“.

Najvyšší súd už v minulosti uviedol (vo svojom uznesení z 27. marca 2024, sp. zn. 1 TdoV 5/2022), že sudcovia vo všeobecnosti musia byť obozretní, aby svojim vystupovaním neposkytli príčinu na vznik pochybnosti o svojej nestrannosti. Takúto pochybnosť však na druhej strane nemožno odvodzovať príliš horlivo, a to napríklad iba z toho, ak sudca využil svoje právo a verejne sa vyjadril k svojmu rozhodnutiu (§ 34 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich) alebo reagoval na nepravdivé, urážlivé, či inak osočujúce prejavy strany vo vzťahu k výkonu svojej funkcie a/alebo osobe, pokiaľ si udržal potrebný odstup/zdržanlivosť (porovnaj s rozsudkom Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Chmelíř proti Českej republike zo 7. júna 2005, č. 64935/01).

K posudzovanému argumentačnému stretu je potrebné v prvom rade uviesť, že k nemu došlo medzi sudcom a obhajcom, čiže medzi osobami, ktorých prípadný pomer je potrebné hodnotiť menej citlivo

ako v prípade sudcu a obvineného, resp. osoby, ktorej sa úkony trestného konania priamo týkajú [k tomu bližšie pozri bod 25. nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) z 1. októbra 2024, sp. zn. IV. ÚS 275/2024].

Namietaný sudca na vyhlásenia, ktoré odznali na tlačovej besede 18. júna 2024, pritom nereagoval verejne (napr. prostredníctvom médií), ale iba prostriedkami trestného konania v inej veci, v rámci oznámenia vlastnej zaujatosti podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku.

Vyjadrenia sudcu JUDr. Petra Štífta aj v kontexte jeho výrokov k obsahu tlačových besied konaných 04. a 08. apríla 2024 a listov adresovaných viacerým inštitúciám (ktoré boli predmetom posúdenia z hľadiska pochybnosti o jeho nezaujatosti pre pomer k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi v uznesení najvyššieho súdu z 18. júna 2025, sp. zn. 3 Ndt 11/2025, ako aj v iných veciach, v ktorých zastupuje iné osoby, a to napr. v uzneseniach najvyššieho súdu z 28. mája 2024, sp. zn. 1 Ndt 9/2024, 1 Ndt 10/2024, a z 10. júna 2025, sp. zn. 2 Ndt 11/2025), ktoré predchádzali ostatnej reakcii, neprekročili požadovanú zdržanlivosť. Sudca JUDr. Peter Štíft vo svojom oznámení zaujal primerané a vecné stanovisko k obsahu vyjadrení, ktoré sa ho menovite týkali a nijako tým nehodnotil osoby, ktoré ich vyslovili.

Ani poznámku sudcu JUDr. Petra Štífta, že vyššie priblížené výroky porušujú jeho prezumpciu nevinu, nemožno interpretovať ako prejav osobného ukrivdenia. Začlenenie určitej osoby do zločineckej skupiny, resp. jej spojenie s protiprávnymi aktivitami bez toho, aby táto osoba bola čo i len trestne stíhaná za tomu zodpovedajúci skutok, je totiž v priamom rozpore s myšlienkou prezumpcie nevinu.

Disciplinárne konanie vedené voči sudcovi JUDr. Jurajovi Klimentovi, ktoré inicioval Mgr. Marek Para, sa netýka sudcu JUDr. Petra Štífta, pričom vyvodzovať jeho negatívny pomer k obhajcovi Mgr. Marekovi Parovi z toho dôvodu, že sa neohradil voči vyjadreniam svojho kolegu ani po rozhodnutí disciplinárneho senátu, a teda že sa s nimi musí vnútorne stotožňovať, je špekuláciou bez racionálneho základu.

Podanie trestného oznámenia, či žaloby na ochranu osobnosti bez ďalšieho nespôsobuje dôvod na vylúčenie úradnej osoby pre pomer k osobe, ktorá takéto konanie iniciovala [k tomu pozri bližšie napr. rozhodnutia uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 11/2009-I. alebo 22/2011].

Trestné stíhanie, vedené na základe trestného oznámenia Mgr. H. J. pre podozrenie zo spáchania trestného činu v súvislosti s jeho vzatím do väzby v inej veci, ani podľa odôvodnenia samotnej námietky zaujatosti nemá žiaden súvis s konaním sudcu JUDr. Petra Štífta, keďže inkriminovaného skutku sa mali dopustiť osoby z orgánov činných v trestnom konaní. Z uvedeného vyplýva, že podanie tohto trestného oznámenia nemôže ani hypoteticky založiť pomer medzi uvedenými osobami, resp. iný dôvod v zmysle § 31 Trestného poriadku, a preto o ňom nebolo potrebné vôbec konať v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku (k potrebe reštriktívneho výkladu tzv. námietkových noriem pozri bližšie body 35. a 37.1. nálezu ústavného súdu zo 7. marca 2024, sp. zn. I. ÚS 74/2023).

Vyššie priblížené teoretické východiská platia aj na dôvod spočívajúci v záujme obhajcu Mgr. Mareka Paru žalovať sudcu JUDr. Petra Štífta pre obsah ním spísaného listu adresovaného viacerým inštitúciám. V tomto prípade zatiaľ nielenže nedošlo k podaniu takejto žaloby, ale dôvody, pre ktoré ju Mgr. Marek Para chce podať, sú mu známe už niekoľko mesiacov (ako to vyplýva zo skoršej časti tohto rozhodnutia), a preto ani tento dôvod nespĺňa parameter včasného uplatnenia podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku, aby sa o ňom konalo.

Obžalovaní svoju námietku zaujatosti doplnili v sťažnosti o dôvod, že sudca JUDr. Peter Štíft pri rozhodovaní v tejto veci vyjadril názor o zákonnosti dôkazu získaného trestným činom, v súvislosti s ktorého stíhaním je ich obhajca poškodeným.

Ani tento dôvod nespĺňa kritéria, aby sa o ňom konalo. Z hľadiska splnenia podmienky včasnosti nie je zrejmé, čo obžalovaným bránilo v uplatnení tohto dôvodu bezodkladne po tom, keď sa dozvedeli (13. mája 2025), že o ich sťažnosti rozhodne sudca JUDr. Peter Štíft, pričom námietka spočívajúca v tom, že úradná osoba zaujala konkrétny právny názor, nezodpovedá žiadnemu z dôvodov na vylúčenie úradnej osoby podľa § 31 Trestného poriadku (k tomu pozri rozhodnutia uverejnené v Zbierke pod č. 34/2008 a 68/2009-I.).

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 5:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.